

Svar på høringen af ny vejledning om vaskepladser til rengøring og påfyldning af sprøjter, der udbringer bekæmpelsesmidler, samt ændringer af bekendtgørelsen herom

Miljøstyrelsen udsendte den 7. juli 2014 udkast til ny vaskepladsvejledning og udkast til ændring af vaskepladsbekendtgørelsen¹. Høringsfristen blev sat til den 17. september 2014.

Følgende institutioner og organisationer m.v. har svaret på høringen:

3F

Bæredygtigt Landbrug

CO-Industri (i form af opklarende spørgsmål - der er ikke afgivet et egentligt høringssvar).

DANVA

Dansk Golfunion (DGU)

Danske Maskinstationer og Entreprenører

Eurolab

Foreningen af Vandværker i Danmark

Landbrug & Fødevarer

LMO

Syddansk Universitet

Aalborg Universitet

Adressater med **fed skrift** har fremsat bemærkninger eller spørgsmål, som gennemgås nedenfor. Øvrige nævnte adressater har ikke haft bemærkninger.

3F

Foreningen har med e-mail af 16. september 2014 peget på, at vejledningens side 19 viser et billede af en person, der højtryksrenser uden at anvende de fornødne personlige værnemidler. Foreningen anbefaler, at billedet udskiftes, så illustrationen er i overensstemmelse med anvendelse af personlige værnemidler ved højtryksrensning.

---

¹ Bekendtgørelse nr. 1355 af 14. december 2012 om påfyldning og vask m.v. af sprøjter til udbringning af plantebeskyttelsesmidler

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har ikke kunnet finde et billede, der opfylder disse krav, og illustrationen er derfor fjernet helt.

Bæredygtigt landbrug (BL)

Foreningen har fremsendt sine bemærkninger med brev af 17. september 2014.

BL vurderer, at kravet om kontraventil og vandur i vaskepladsbekendtgørelsen reelt har en yderst begrænset virkning og muligvis slet ikke reducerer spild og dermed risikoen for punktkildeforurening fra pesticider. Da reglerne udgør en betydelig byrde for landbruget, opfordrer BL til, at Miljøstyrelsen udarbejder regler uden krav om kontraventil og vandur, hvis landbruget kan godtgøre, at der ved påfyldning ikke sker overløb eller tilbageløb af vand i ledningsnettet.

Bekendtgørelsen og vejledning synes efter BL's mening reelt at lægge forsigtighedsprincippet til grund. Det er dog uklart, om princippet rent faktisk er iagttaget under udarbejdelsen af reglerne. BL sætter samtidig spørgsmålstejn ved, hvorvidt der er foretaget proportionalitetsvurdering i forbindelse med reglernes udstedelse.

Bekendtgørelsens § 7 om blandt andet kontraventil og vandur

BL anerkender, at vand ikke må løbe tilbage i ledningsnettet (kontraventil) og at vand, der påfyldes sprøjten, ikke løber over (vandur).

Ifølge vejledningen er det ikke tilstrækkeligt, at kontraventilen er monteret på sprøjten. Store landbrug har sprøjter, der koster mere end én million kroner, med en sprøjtebom på fx 36 meter. Det er alene denne sprøjte, der ejes og anvendes. Det er effektivt, hensigtsmæssigt og minimerende for risikoen, at det passende udstyr påsættes sprøjten frem for flere forskellige tapsteder. I det omfang, at reglen ikke kan begrundes, bør Miljøstyrelsen overveje, at kravene kan opfyldes på sprøjten såvel som på tapstedet. Denne proportionalitetsvurdering bør uddybes i høringsnotatet.

Nyere, moderne sprøjter er ganske store, og det tager lang tid at fylde tanken med vand gennem almindelige 1/2" eller 3/4" vandrør. Det er svært og meget dyrt at få en kontraventil til større slanger. BL mener derfor, at kravet om kontraventil og vandur er overflødig i det omfang, påfyldning sker på en måde, så det sikres, at der hverken kan ske tilbageløb eller tanken overfyldes.

Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis påfyldning sker med en stor slange, der holdes af en person, og opfyldning sker oven fra. En sådan opfyldning vil ske hurtigt, uden risiko for overløb eller tilbageløb af vand i ledningsnettet. BL opfordrer Miljøstyrelsen til at udstede regler, der vil lovliggøre en sådan metode til opfyldning, eller at indgå i dialog med foreningen og Landbrug & Fødevarer med henblik på at vurdere, om der kunne skabes rammer for at udarbejde en sådan regel.

Forsigtighedsprincippet

Forsigtighedsprincippet fremgår ikke direkte af bekendtgørelse eller vejledning, men det virker som om, at begge dele alligevel inddrager princippet.

EU-Domstolen har udtrykkeligt taget stilling til anvendelsen af princippet, og det er alene inden for disse rammer, at medlemsstaterne og medlemsstaternes myndigheder kan anvende princippet. Man kan ikke bruge princippet, hvis man kender risikoen eller hvis skaden er uvæsentlig. I forhold til anvendelsen af princippet, skal man igennem en ganske tung proces, og BL sætter spørgsmålstejn ved, hvor-

vidt disse trin er iagttaget i bekendtgørelse og vejledning. Hvis dette ikke er tilfældet, er forsigtighedsprincippet ikke iagttaget korrekt, hvilket bør få betydning for indholdet i bekendtgørelsen og den tilhørende vejledning.

Princippet indebærer bl.a., at der skal identificeres en risiko, og at der skal fastlægges et risikoniveau. Efterfølgende skal der foretages en risikohåndtering. I denne fase stilles der krav til fremgangsmåden og indholdet af indgrebet. I den forbindelse er der tale om en intensiv prøvelse af proportionaliteten i indgrebene. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet indebærer ligeledes, at der iværksættes forskningstiltag, så man opnår konkret viden og kan handle på denne baggrund.

BL henviser i denne forbindelse til EF-Rettens Dom af 11. september 2002, sag T 13-99.

BL gentager sin opfordring til, at der udarbejdes regler, så kontraventil og vandur ikke er nødvendigt i det omfang, der foretages personlig betjent opfyldning under nærmere bestemte vilkår. Den nuværende regel er i praksis meget indgribende over for store dele af landbruget.

Tekstnære bemærkninger

1. BL henviser til vejledningen (side 8), hvor det blandt andet fremgår:

”[...]Spild under påfyldning og rengøring af sprøjter er en væsentlig kilde til pesticider i overfladevand[...].”

BL er enig i, at spild skal undgås og forhindres. Det er dog ikke BL's opfattelse, at pesticider reelt udgør et problem i forhold til overfladevand. BL efterlyser en nærmere redegørelse og begrundelse.

2. Det fremgår tillige af vejledningen (side 8), at:

”[...] bygger blandt andet på de erfaringer, NaturErhvervstyrelsen og Miljøstyrelsen har indsamlet gennem tilsyn med virksomhederne og administration af reglerne.[...]”

Det vil efter BL's opfattelse være formålstjeneligt i høringsnotatet at få uddybet hovedkonklusionerne fra den erfaringsopsamling, der tilsyneladende er foretaget. BL vil foretrække henvisning til de dokumenter og det materiale, hvor den samlede erfaringsopsamling er gjort offentligt tilgængeligt.

3. Det fremgår bl.a. af vejledningen (side 9), at:

”[...]Der kan som udgangspunkt ikke indføres skærpede krav i godkendelsen eller tilladelsen i de første otte år efter en godkendelse efter disse regler, men tilsynsmyndigheden kan, og i visse tilfælde skal, dog tage godkendelsen op til revurdering, hvis der er væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik, der skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissioner uden uforholdsmæssig store omkostninger.[...]”

BL spørger, om dette citat skal udlægges således, at det alene er godkendelsen, der skal overholdes inden for retsbeskyttelsesperioden?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Bekendtgørelsens bestemmelser om vandur og kontraventil trådte i kraft i 2010, og synes hidtil ikke at have påført landbruget urimelige udgifter, idet der ikke hidtil har været indsigelser herimod. Det er derfor Miljøstyrelsens vurdering, at en ressourcekrævende risikovurdering og dimensionering på nuværende tidspunkt under alle omstændigheder ville være ude af proportioner med problemets omfang.

Til BL's bemærkninger om kontraventil og vandur kan Miljøstyrelsen oplyse, at kravet om kontraventil på ledningssystemet giver Naturerhvervstyrelsen mulighed for en utvetydig kontrol, der dækker ikke blot en enkelt sprøjte men samtlige sprøjter, der i praksis har mulighed for at benytte det pågældende tapsted.

Bekendtgørelsen giver i § 17 mulighed for at dispensere fra bekendtgørelsens krav, og det vil derfor være muligt at få godkendt en anden indretning, der efter Miljøstyrelsens vurdering giver den samme miljømæssige sikkerhed. På samme måde kan en anden løsning end et vandur også godkendes efter en konkret vurdering.

I øvrigt henviser Miljøstyrelsen til bemærkningerne nedenfor fra Foreningen af Vandværker i Danmark.

Miljøstyrelsen finder ikke, at BL's forslag om fyldning af en sprøjte ved hjælp af en håndholdt stor slange giver sikkerhed mod overløb. Hvis slangen skal være så stor, at en stor sprøjte kan fyldes meget hurtigt, vil slangen være sværere at styre end en fast anordning, og dermed forøges risikoen for spild unødigt.

Forslaget om hel eller delvis afskaffelse af kravet om kontraventil og vandur er således ikke imødekommet.

Til spørgsmålet om brugen af forsigtighedsprincippet finder Miljøstyrelsen, at bekendtgørelsen og vejledningen gennemfører EU-lovgivning², der er blevet til under indtryk af, at der efter artikel 3, stk. 3, i EU-traktaten skal tilstræbes et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten. Forebyggelse af forurening som følge af brugen af sprøjtemidler er omfattet heraf. Det er således Miljøstyrelsens opfattelse, at forsigtighedsprincippet er blevet tilgodeset.

Til de "tekstnære bemærkninger" har Miljøstyrelsen følgende kommentarer:

1. Miljøstyrelsen ændrer formuleringen som foreslået.
2. Der er som følge af begrænsede ressourcer ikke foretaget en samlet nedskrivning af de to styrelses erfaringsmateriale, andet end det, der fremgår af vejledningen. Formuleringen i vejledningen er rettet til, så den ikke giver et forkert indtryk.
3. Hvis der er meddelt en konkret godkendelse med krav til indretning m.v. af en vaskeplads, skal vilkårene i denne godkendelse overholdes. Dette er et almindeligt princip i miljøbeskyttelseslovgivningen. I den udstrækning, den konkrete afgørelse ikke fastsætter særlige vilkår, gælder den almindelige lovgivning. Dette er et almindeligt retsprincip.

Danske Maskinstationer og Entreprenører (DME)

DME har fremsendt sine bemærkninger med brev af 17. september 2014.

DME ser meget positivt på at begrænse forureningen af jord, grundvand og overfladevand mod forurening med plantebeskyttelsesmidler, men opfordrer til at genindføre muligheden for, at vaskevand fra opsamling af sprøjtemiddelrester fra vaskepladser må føres til en nedgravet samletank.

DME begrundet forslaget således:

---

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider

Der kunne stilles krav til, at tankene skal være dobbeltvæggede med minimums-krav til størrelsen, samt lækagekontrol af mellemrummet mellem væggene, efter samme principper som i olietankbekendtgørelsen.

I olietankbekendtgørelsen er der krav om, at ejer og bruger af et anlæg på 6.000 liter eller derover skal kontrollere, at anlægget er tæt.

Dobbeltvæggede tanke skal kontrolleres ved overvågning af trykket imellem de dobbelte vægge.

Overvågningen kan ske enten ved manuel aflæsning af manometer eller lign. Hver uge eller ved automatisk overvågning.

Flere landbrug med planteavl har ikke en gylletank. Har de en, er den ofte placeret strategisk i forhold til deres marker og ikke tæt ved bygningerne, hvor der er vand og strøm.

Samletanke, som nedgraves til husspildevand, skal være typegodkendt af prøvningsudvalget for olietanke, eller efter myndighedens vurdering opfylde lignende krav. (Disse krav kan jo også stilles til tanke nedgravet ved en vaskeplads)

Ved at etablere tanken i jorden vil den være frostsikret, og der vil ikke være risiko for påkørsel. Desuden spares omkostninger til pumpe osv., da vandet selv kan løbe til tanken. Tanken skal selvfølgelig placeres, så det er muligt at foretage beholderkontrol, f.eks. som på en gylletank eller som nævnt tidligere.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderede ved revisionen af vaskepladsbekendtgørelsen i 2012, at ulemperne ved en nedgravet tank til sprøjtemiddelrester oversteg de fordele, som DME gennemgår i sit høringssvar, ligesom Miljøstyrelsen af hensyn til forureningsfaren ikke ønsker nedgravede tanke med meget stort volumen.

En overjordisk tank vil efter Miljøstyrelsens mening være mere enkel at føre visuel kontrol med, og dette er efter styrelsens mening også en proportional kontrol. Problemer som følge af, at tanken er udsat for frost, kan forebygges ved at tømme tanken inden vinteren, og at sikre den mod påkørsel kan ske ved placeringen eller ved opsætning af hindringer.

Forslaget om at tillade nedgravede tanke er således ikke imødekommet.

Dansk Golf Union (DGU)

DGU bemærker i sit høringssvar af 16. august 2014, at langt de fleste golfklubber i forvejen har alt det sikkerheds- og påfyldningsudstyr, som den nye bekendtgørelse omfatter. Enkelte klubber vil skulle anskaffe dette udstyr.

Men for at forbedre sikkerheden ved påfyldning af kemikalier og vand på sprøjter, både for miljøets samt arbejdsmiljøernes skyld, ser DGU kun positivt på den nye bekendtgørelse og har derfor ingen modstand mod denne. Foreningen håber dog, at den får en rimelig tid til at gøre de danske golfbaner bekendt med den nye bekendtgørelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Kravenet til udstyr har været gældende, siden bestemmelserne herom i den første bekendtgørelse trådte i kraft i 2010. Kun undtagelsen for små sprøjter er ny fra 2013.

Miljøstyrelsen håber derfor, at Dansk Golf Union vil henlede opmærksomheden på, at kravene i bekendtgørelsen skal være opfyldt, hos de af foreningens medlemmer, der i dag ikke opfylder kravene i bekendtgørelsen.

DANVA

DANVA har i sit høringssvar af 16. september 2014 fremhævet, at afstandskravet på 50 meter til en vandboring til drikkevand ikke er tilstrækkeligt. Det bør også være muligt at forhindre etablering af vaskepladser inden for udlagte boringsnære beskyttelsesområder og arealer, der er udpeget som pesticidesårbare.

DANVA finder, at kravet til tilbageløbssikring er fornuftigt, men foreningen ønsker også at have sikringen, selv om tankanlægget ikke er forbundet direkte til et ledningsnet. Når anlægget fyldes med slange, vil der stadig være mulighed for tilbageløb, og der bør derfor under alle omstændigheder være tilbageløbssikring.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har i anledning af DANVAs forslag om yderligere beskyttelse af boringsnære områder kontaktet Naturstyrelsen, der med e-mail af 10. oktober 2014 blandt andet oplyser, at styrelsen netop nu ser på mulighederne for at styrke grundvandsbeskyttelsen inden for de boringsnære beskyttelsesområder.

Kravene i den gældende vaskepladsbekendtgørelse er ikke foreslået ændret ved denne høring, og set i lyset af, at Naturstyrelsen ikke har afsluttet sine overvejelser, finder Miljøstyrelsen, at opfyldelsen af DANVAs ønske bør afvente et samlet forslag til en sådan styrkelse.

Miljøstyrelsen er enig med DANVA i, at der bør være installeret tilbageløbssikring, hvor der ved uheld kan tænkes at opstå forbindelse mellem sprøjtemidlet og påfyldningsslangen eller den anden indretning, der slutter sprøjtens vandtank til en vandledning, en vandboring eller et indtag til overfladevand. Miljøstyrelsen anser det derimod for at være uden praktisk betydning med en tilbageløbssikring, hvis påfyldning sker fra en tank, der er adskilt fra sprøjten (buffertank), og hvorfra sprøjten herefter bliver fyldt, således at påfyldningen af sprøjten kan ske uden anden vandforsyning end vandet i buffertanken.

For god ordens skyld har Miljøstyrelsen præciseret i § 7, at det kun er kravet om kontraventil, der frafaldes ved anvendelse af buffertanke, kravet om manglende kontakt mellem påfyldning og væsken i sprøjten gælder fortsat.

Miljøstyrelsen vurderer, at den omtalte præcisering imødekommer hensigten med bemærkningen om sikring mod tilbageløb.

Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD)

FVD bemærker i sit høringssvar af 16. september 2014, at en tilbageløbssikring i form af en kontraventil efter foreningens mening ikke er tilstrækkelig, da der findes tilbagestrømningssikringer, som helt eliminerer risikoen for, at der sker tilbagestrømning til ledningsnettet. Der bør i stedet stilles krav om tilbagestrømningssikring i form af luftgab.

FVD henviser til retningslinjerne i "Tilbagestrømningssikring af vandforsyningssystemer, Rørcenteranvisning 015, oktober 2009", som Bygningsreglementet fra 2010 (BR10) henviser til. Heraf fremgår, at for landbrug og gartnerier, som har med dosering af kemikalier og gødning at gøre, hører væsken ind under mediumkategori 5, hvorfor der skal forefindes tilbagestrømningssikring i form af luftgab, på minimum 50 mm.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har rettet § 7 i bekendtgørelsen, så der kun stilles krav om en indretning, der sikrer mod tilbageløb. Vejledningen henviser herefter til BR 10.

Landbrug & Fødevarer og Videntcenter for Landbrug (LF og VFL)

LF har i brev af 16. september 2014 en række bemærkninger og forslag til forbedringer af vejledning og vaskepladsbekendtgørelsen, der i det følgende besvares enkeltvis.

Bekendtgørelsen

§ 1

Her anvendes både betegnelsen plantebeskyttelsesmidler og sprøjtemidler. I bekendtgørelsen bør der være et konsekvent sprogbrug, så alene ordet plantebeskyttelsesmidler anvendes.

§ 4, stk. 2

Det er ikke hensigtsmæssigt, og næppe heller målet med § 4, stk. 2, at kravene i stk. 1 ikke gælder, hvis virksomheden udelukkende anvender sprøjter, der opfylder alle de tre nævnte betingelser. Mange virksomheder vil have sprøjter til forskellige formål, eksempelvis en almindelig marksprøjte til arealmæssigt større sprøjteopgaver, og en eller flere små sprøjter, som § 4, stk. 2, omhandler, til specialopgaver.

LFs forslag til en formulering af § 4 stk. 2: ”Kravene i stk. 1 gælder ikke i forbindelse med at udbringningsvirksomheden anvender sprøjter, der opfylder alle tre betingelser.”

§ 4, stk. 2, nr. 1

LF henviser til, at det i vejledningens kap. 4 indledningsvis anføres, at fastsættelsen af krav til størrelsen af tanken er sket under hensyn til, at der skal være en meget begrænset miljøeksponering ved et eventuelt spild. LF anerkender dette som et mål, men LF finder ikke, at det giver mening at koble dette til tankstørrelsen.

LF finder, at risikoen for spild er øget, når arbejdsforholdene ikke er optimale. Derfor har præparatfyldeudstyr været et stort fremskridt i håndteringen af plantebeskyttelsesmidler ved påfyldning af sprøjter. Det er imidlertid ikke klart for LF, hvordan mængden af udbragt sprøjtevæske pr. ha skulle have betydning for risikoen for spild. Det væsentlige for LF vil være, at ISO-standarden mht. højde og placering af påfyldningshullet opfyldes. Tankstørrelse bør derfor ikke indgå som en del af definitionen på ”en lille sprøjte”.

Den nuværende udformning af kravet om tankstørrelse er uhensigtsmæssig, idet tankvolumen altid angives i runde tal, eksempelvis en 200, 300 eller 400 liters tank, men aldrig en 199, 299 eller 399 liters tank.

Inden for gartnerierhvervet er væskemængder på 200 – 400 liter pr. ha det mest almindelige. I gartneriet er der mange sprøjter med tankvolumen i intervallet fra 200 til 400 liter. Små sprøjter i landbruget vil typisk være monteret på ATV-køretøjer og være med tankstørrelse på op til 80 liter.

§ 4, stk. 2, nr. 2

Erfaringen fra praksis har været, at mange mindre landbrug har mulighed for at indrette en stabil platform, hvorfra plantebeskyttelsesmidlerne kan påfyldes, så-

ledes at ISO-standardens krav om højde og placering af påfyldningshullet bliver opfyldt. De kan dermed spare investeringen i montering af traditionelt kemikalieudstyr, men etablere et dunkskyl og fylde i sien på samme måde, som det kan ske i væksthussprøjter og mindre tågesprøjter. Det er efter VFL's vurdering en sikker metode med samme lave risiko for spild som ved anvendelse af kemikalieudstyr med indbygget dunkskyl.

§ 4, stk. 2, nr. 2, foreslås derfor ændret til, at påfyldningshullet til tanken befinder sig mindre end 130 cm over jordoverfladen eller påfyldningsplatform.

§ 8, stk. 2 og 3 og vejledningens bemærkninger hertil i kapitel 5.2

LF har fremsendt en række bemærkninger til bestemmelsen om andre opsamlingsbeholdere end gyllebeholder, som Miljøstyrelsen ikke har foreslået ændret.

LF finder imidlertid, at der er en række praktiske og omkostningsmæssige konsekvenser af de stillede krav, der giver LF behov for at fremsende kommentarer.

LF ser et behov for en ændring, så formålet med bestemmelserne kan opfyldes, uden at det medfører u hensigtsmæssige konstruktioner og uforholdsmæssigt store omkostninger for virksomhederne.

LF ser det især som et problem, at der skal etableres på tæt bund med opkant.

Reservoiret som opsamlingsbeholderen skal stå i, skal for ikke at revne være frostsikret, dvs. både bund og elementer, som omkranser beholderen, skal være fundetret til frostfri dybde. Det er byggeteknisk u hensigtsmæssigt uanset tanktype at placere denne i et reservoir, hvor der en stor del af året vil stå vand. Det nedsætter levetiden af anlægget, og øger risikoen for akutte skader om vinteren.

Kravene til indretning af en opsamlingsbeholder til vaskevand fra vaskepladsen til sprøjter er væsentlig strengere end til opstilling af tanke efter olietankbekendtgørelsen³.

Kravene til overjordiske tanke er efter denne bekendtgørelse, at tanken skal opstilles på et jævnt og varigt stabilt underlag, og at der skal være mulighed for inspektion af tankens tæthed. Af hensyn til proportionalitet i lovgivningen bør regler gældende for tanke til opbevaring af vaskevand fra vaskepladser til sprøjter justeres. Samtidig vil det bringe kravene på niveau med bekendtgørelsens § 6, stk. 3, for opsamling af vaskevand fra vask af væksthussprøjter.

VFL foreslår, at der skal være følgende muligheder for etablering af opsamlingstanke:

- 1) Opsamlingstanken skal etableres i tilknytning til vaskepladsen, således at evt. lækage fra tanken bliver opsamlet på vaskepladsen, dvs. at der etableres et lukket system. LF har fremsendt en skitse til, hvordan indretningen kunne udføres.
- 2) Opsamlingstanken opstilles på et jævnt og varigt stabilt underlag, hvor der er mulighed for inspektion af tankens tæthed. Tanken skal være hævet over underlaget, så inspektion af bunden kan foretages.
- 3) Plasttanke skal placeres på et tæt underlag, som strækker sig mindst 10 cm uden om tanken, så eventuel lækage kan opdages.

---

³ Bekendtgørelse nr. 1321 af 21. december 2011 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines

Vejledningen

Forordet

LF spørger, om der er en særlig anledning til at nævne, at Dansk Maskinhandlerforening og Danske Landbrugsmaskinfabrikanter ikke ønskede at drøfte og kommentere vejledningen?

Sammenfatningen

Afsnit 5 sidste sætning: ”Den samlede mængde sprøjtevæske...” bør ændres til ”Den samlede dosis...”.

Kap 3. 5

I billedtekst foreslås ordene ”sprøjtens ringe størrelse” erstattet med ”sprøjtens lille højde”. Der foreslås givet endnu et eksempel på et præparatfyldestyk, som kan anvendes på små sprøjter, i form af en væksthussprøjte med montering af en dunkspuledyse, som tilkobles vandudtaget i væksthuset.

Kap. 4, indledende afsnit

LF henviser her til bemærkningerne til bekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1 og 2. Som følge af, at § 4, stk. 2, nr. 1, efter LFs mening bør udgå, er der behov for at ændre afsnittet. Det kan i vejledningen beskrives, hvordan gode arbejdsforhold er afgørende for at nedsætte risikoen for spild ved påfyldning af små sprøjter.

Kap 4.4.2, andet afsnit

Sidste sætning må høre til kap. 4.4.1.

Kap. 5, afsnit 3

LF ønsker en henvisning indsat til bekendtgørelsen om tiårsbeholderkontrollen for gyllebeholdere.

Kap. 6.3, afsnit 3

”Det skal altid sikres, at slangen, der anvendes til *aftapning* af vand, ikke kan komme i kontakt med sprøjtevæsken”. Det vil være mere entydigt at skrive: ”Det skal altid sikres, at slangen, der anvendes til *påfyldning* af vand, ikke kan komme i kontakt med sprøjtevæsken”.

Reglerne muliggør nu at lave en fast rørføring på en sprøjte, så vandet ved påfyldning ledes helt til bunden af tanken, så skumdannelse kan undgås. Dette er noteret som en god forbedring.

Kap. 7, afsnit 2

Sætningen ”Spild kan – udover ved uheld - eksempelvis ske, hvis en dunk laver skvulp under tømning eller sprøjtevæsken flyder ned på ydersiden af dunken.” foreslås ændret til: ”Spild kan – udover ved uheld - eksempelvis ske, hvis en dunk laver skvulp under tømning eller midlet flyder ned på ydersiden af dunken.” Ved sprøjtevæske forstås almindeligvis den væske, som er opblandet i sprøjten.

Miljøstyrelsens bemærkninger

ad § 1

Teksten er rettet i § 1.

ad § 4 generelt

Bekendtgørelsens bestemmelser om påfyldeudstyr og spuledyser trådte i kraft i 2010 og gjaldt på det tidspunkt alle sprøjter uanset størrelse. Herved var i princippet selv énliters sprøjter omfattet af kravene (hvis de blev anvendt professionelt), hvilket var ude af proportioner med problemets størrelse.

Derfor indførte Miljøstyrelsen under revisionen af bekendtgørelsen i 2012 en mindstegrænse for størrelsen af sprøjter, for hvilke udstyret krævedes. Denne grænse blev defineret ud fra to parametre: Dimensioner for sprøjter, til hvilke der ikke krævedes særligt sikkerhedsudstyr, som angivet i ISO 4254 – 6:2009 (E), samt et mål for tankens størrelse

Kravene om påfyldeudstyr og spuledyser har været gældende for alle sprøjter i perioden 8. april 2010 til 1. januar 2013. Pr. 1. januar 2013 blev der indført en ”minimumsregel”, jf. § 4 i bekendtgørelsen, således at sprøjter med en tank på 200 liter eller derunder og tanke med påfyldningshullet i en lille afstand over jorden og en lille afstand inde på sprøjten undtages fra kravet om påfyldeudstyr.

Minimumsreglen var ved fejl formuleret, således at sprøjter, der opfyldte blot ét af kravene ikke behøvede at have påfyldeudstyr og spuledyser. Det er denne fejl, der rettes op på med revisionen af bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen har på baggrund af de indkomne svar fra høringen og anden kommunikation med interessenter ændret bekendtgørelsen, så kravet om påfyldeudstyr er tilknyttet påfyldningshullets placering, mens kravet om spuledyser og rentvandstank er tilknyttet tankens størrelse. Endvidere defineres grænsen i § 4, stk. 3, så kravet ikke gælder sprøjter, der rummer 200 liter eller mindre. Miljøstyrelsen vurderer dermed at have imødekommet hensigten med ændringsforslaget.

I perioden indtil 1. januar 2013 modtog Miljøstyrelsen meget få dispensationsansøgninger vedrørende disse krav. Det kan derfor undre, at der – når bestemmelsens grænser nu præciseres – fremkommer oplysninger om, at grænserne vil give anledning til store problemer for erhvervet.

ad § 4, stk. 2

Det er formålet med § 4, stk. 2, at begrænse kravet om det nævnte udstyr til virksomheder, der har sprøjter, hvis dimensioner overstiger de specificerede grænser.

Hvis en virksomhed derfor har én eller flere sprøjter, der er større end de omtalte grænser, skal udstyret forefindes på virksomheden, med mindre det kan dokumenteres, at sprøjterne ikke anvendes. Derimod behøver virksomheder, der udelukkende har ”små” sprøjter, ikke udstyret. Ordlyden er derfor i overensstemmelse med formålet og ændres derfor ikke.

ad § 4, stk. 2, nr. 1

Der henvises til de ovenfor anførte generelle kommentarer til § 4.

ad § 4, stk. 2, nr. 2

Miljøstyrelsen vurderer, at risikoen for spild bliver unødigt stor med en generel accept af påfyldning fra platforme på eller ved sprøjten, ligesom anvendelsen heraf ikke vil kunne kontrolleres.

Der er imidlertid i § 17 mulighed for at meddele dispensation fra bekendtgørelsens generelle krav, således at en konkret løsning, der involverer en arbejdsplatform, kan vurderes og godkendes, eventuelt som en overgangsløsning indtil udskiftning af en ældre sprøjte.

Det samme gør sig gældende for accept af andre skyllearrangementer end de, bekendtgørelsen opstiller som hovedregel.

Endelig vurderer Miljøstyrelsen, at kravet om som udgangspunkt at benytte påfyldedstyr til sprøjterne er et proportionalt middel til at nedsætte risikoen for forurening som følge af håndteringen af koncentrerede sprøjtemidler. Bemærkningen imødekommes derfor ikke.

ad § 8 og kapitel 5.2 i vejledningen

Miljøstyrelsen finder ikke, at kravene til placering af beholdere til opsamling af vaskevand, der ikke er gyllebeholdere, er urimeligt høje. Kravene om tæt bund og opkant er stillet ud fra betragtninger om muligheden for at begrænse en forurening i tilfælde af, at beholderen springer læk, eller en slange f.eks. ved et uheld skubbes løs. Endvidere skal det bemærkes, at de regler, der opponeres imod, har været gældende siden 1. januar 2013, og i den periode har Miljøstyrelsen modtaget én dispensationsansøgning (der i øvrigt gik på at nedgrave beholderen). Heller ikke NaturErhvervstyrelsen har i perioden bemærket problemer med disse bestemmelser ved deres kontrolbesøg på bedrifterne. Bemærkningen imødekommes derfor ikke.

Vejledningen

ad forordet og sammenfatningen

Miljøstyrelsen ændrer teksten som foreslået.

ad kapitel 3.5

Miljøstyrelsen mener ikke, at billedteksten skal ændres, jf. ovenstående uddybninger og kommentarer.

Det ekstra eksempel på præparatfyldedstyr vil blive anvendt.

ad kapitel 4

Miljøstyrelsen uddyber teksten i vejledningen og retter kapitel 4.4.2 andet afsnit som foreslået.

ad kapitel 5

Miljøstyrelsen henviser til bekendtgørelse nr. 1322 af 14. december 2012 om kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, som foreslået.

ad kapitel 6 og kapitel 7, afsnit 2

Miljøstyrelsen ændrer teksten som foreslået.

LMO

LMO finder i e-mail af 16. september 2014, at et krav om påfyldestyrt ved en tankhøjde på mere end 1,3 meter må være tilstrækkeligt. Hvis en tank ikke overholder de andre undtagelseskrav, og dermed bliver omfattet af de almindelige krav i bekendtgørelsen, kan den samme sikkerhed opnås ved at skylle dunke med sprøjtemiddel tre gange efter tømning. Hvis mindre, ældre sprøjter skulle bygges om, ville dette koste 6-8.000 kr., og dette finder LMO ude af proportion.

På samme måde finder LMO det også acceptabelt, at man kan håndtere sprøjtemiddel på en platform på sprøjten eller på en forhøjning ved siden af sprøjten, for eksempel en lasterampe eller kanten af en mødding.

Hvis en sprøjte kun skal gøres ren et par gange om året, bør man kunne spule den indvendigt tre gange med vandslange og herefter sprøjte skyllevandet ud på den behandlede mark.

Til gengæld mener LMO, at der bør fastsættes skærpede krav til omgangen med koncentreret sprøjtemiddel, herunder dunke med midlet og skift af dunke i injektionssprøjter, uden at sugestudsens bliver gjort ren.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Der henvises til Miljøstyrelsens generelle bemærkninger til § 4 under svaret til Landbrug og Fødevarer, herunder at Miljøstyrelsen har ændret bekendtgørelsen, således at kravet om påfyldestyrt (præparatfyldestyrt) er tilknyttet påfyldningshullets placering, mens kravet om spuledyser og rentvandstank er tilknyttet tankens størrelse. Endvidere defineres grænsen i § 4, stk. 3, så kravet ikke gælder sprøjter, der rummer 200 liter eller mindre. Miljøstyrelsen mener hermed at have imødekommet hensigten med forslaget.

Med hensyn til påfyldning fra platforme på eller ved sprøjten vurderer Miljøstyrelsen, at risikoen for spild bliver unødigt stor med en generel accept. Endvidere er det ikke muligt at kontrollere, hvorvidt en evt. platform anvendes i praksis.

Som nævnt er der i øvrigt i § 17 mulighed for at meddele dispensation fra bekendtgørelsens generelle krav, således at en konkret løsning, der involverer en arbejdsplatform, kan vurderes og godkendes, eventuelt som en overgangsløsning indtil udskiftning af en ældre sprøjte. Forslaget imødekommes derfor ikke.

Det påkrævede udstyr kræves ikke fast monteret på sprøjterne. Det skal ifølge § 4 "forefindes på virksomheden". Tilsvarende er udstyr til skylning af dunke heller ikke krævet integreret i påfyldestyret, jf. definitionen i bekendtgørelsens § 3, nr. 7.

Endelig vurderer Miljøstyrelsen, at kravet om som udgangspunkt at benytte påfyldestyrt til sprøjterne er en proportional måde til at nedsætte risikoen for forurening som følge af håndteringen af koncentrerede sprøjtemidler.

Miljøstyrelsen vurderer, at håndtering af anbrudte eller tomme dunke til sprøjtemiddel reguleres af anden lovgivning end vaskepladsbekendtgørelsen, hvorfor sådanne ikke er beskrevet i bekendtgørelsen. Derimod er anbefalinger herom medtaget i vejledningen i tråd med det foreslåede.

CO-industri

CO-industri har den 30. juli 2014 pr. e-mail stillet følgende opklarende spørgsmål til ændringerne:

1. Hvorfor tager bekendtgørelsen i § 1 ikke sigte på også at begrænse forurening af mennesker, dyr og planter?
2. Hvorfor undtages håndholdte sprøjter?
3. Hvad er baggrunden for, at kravene i § 4, stk. 1, ikke gælder, hvis udbringningsvirksomheden udelukkende anvender sprøjter, der opfylder alle tre betingelser?
4. Hvorfor er følgende i vejledningen kun anbefalinger?
  - a. Sprøjter over en vis størrelse bør fyldes ved hjælp af et præparatfyldeudstyr, (side 6)
  - b. Præparatfyldeudstyr bør altid anvendes på sprøjter, (side 17)
  - c. Påfyldning skal kunne ske fra en sikker arbejdsstilling og tom emballage bør kunne skylles (side 18)
  - d. Trykket i vandledningen bør nedsættes til et passende niveau. (side 23)
  - e. Bør rørføringen føres helt til bunden (side 23)
  - f. Første trin i påfyldningen bør i sådanne tilfælde være (side 25)
  - g. Bør det placeres med samme afstandskrav til vandforsyning (side 25)
  - h. Det bør kun ske, når der er behov for en (side 25)
  - i. Bør den fortyndede sprøjterest blive i tanken (side 26)
  - j. Derfor bør midler, der ikke er godkendt til udendørs anvendelse, aldrig opsamles i gyllebeholder. (side 32)
  - k. Hvor stort et areal vaskevandet bør udbringes (side 32 og 33)
  - l. Hvis der anvendes en sprøjte til udbringning, bør der anvendes en gødningsdyse. (side 34)

Miljøstyrelsens bemærkning

Miljøstyrelsen har med e-mail af 20. august 2014 oplyst følgende til opklaring af de første tre spørgsmål:

Ad 1: Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i lov om miljøbeskyttelse, hvor disse beskyttelsesformål fremgår af § 1. Der er derfor ikke grund til at gentage dem i bekendtgørelsen.

Ad 2 og 3: Miljøstyrelsen vurderer, at disse sprøjter vil kunne indeholde så ringe mængder sprøjtemiddel, at det ville være ude af proportion at lade hele eller dele af bekendtgørelsen være gældende for denne størrelse sprøjter.

Med e-mail af 21. august 2014 har Miljøstyrelsen til det fjerde spørgsmål svaret, at styrelsen har set på rækken af citater fra vejledningen, hvor der står "bør", og må erkende, at korrekturlæsningen af vejledningen ikke har været tilstrækkelig. Specielt ikke i relation til de præciseringer, der er sket i bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen vil tage disse eksempler med, når den gennemgår vejledningen endnu en gang på baggrund af de kommentarer, styrelsen har modtaget under høringen.

CO Industri har ikke senere fremsendt bemærkninger til høringsmaterialet.